

Corydoras.

”Fiskeavl på godt og ondt”

Af Gurli Frydensberg Pedersen.

Mallere er nogle små sjove og fascinerende skabninger. I mit akvarium er de nærmest blevet cirkusets klovner, de er meget livlige og vimser rundt overalt i akvariet, ruller med øjnene og holder øje med, hvad man foretager sig. Samtidig bliver fisken fortrolig med den der fodre, da de genkender denne person. Jeg har to typer, Kobber-pansermallen og Schwartzi - pansermallen. Der er stor forskel på disse to arter, idet det er Kobber-pansermallen, der er den mest aktive og synlige, så snart lyset tændes over akvariet. Schwartzien derimod, gemmer sig for det meste i dagtimerne og kommer først frem når lyset slukkes. Det hænder dog, at de titter frem ganske kort, for så at forsvinde ind, hvor der er mørkt.

Hvad er det så for et akvarium disse mallere lever i ?.

Jeg har et 160l. akvarium, som fra starten er anlagt, som et almindeligt Syd Amerikansk selskabs akvarium. Dekorationen i dette akvarium består af rødder og forskellige planter. Af plante arter kan nævnes, Cryptocoryner – Amazoneplanter – Valseneria – Javabregner. Bundlaget, består af Svenskrød grus blandet med sand. Denne bund er måske ikke det optimale for pansermallere, fordi det er meget hårdt ved deres føletråde. De kan miste deres føletråde, da dette grus er meget skarpt og skærer disse tråde af, når fiskene søger efter føde. Da jeg fik de første pansermallere, havde de ikke disse føletråde, da de var blevet skåret af hos deres forrige ejer. Efterhånden er de dog vokset ud igen, fordi jeg blandede gruset op med en finere sand. Akvariets øvrige beboere består af, Tetraer og dværg Ciklider.

Der findes mange forskellige familier af Maller, ca. 31 slags. De variere i størrelse, lige fra ca. 19mm. til 2,50m. de findes fra stærkt pansrede riddere, til geleagtige dværge. Pansermallere kendes i over hundrede arter og de lever i Syd Amerika fra La Plata i syd til Venezuela i nord. Samt i Trinidad. Det er dog i Amazonas de har deres største udbredelse. Temperaturen i deres levesteder, svinger fra 15 - 30°C. afhængigt af levested, derfor er det vigtigt, at man ved erhvervelsen ved, hvor fiskene kommer fra. Hvis uheldet er ude, kan disse fisk overleve temperaturer på op til 40°C. i en kortere periode. I naturen ynder disse fisk at leve i fladt lavt vand med slam og sandbanker, derfor skal man ikke holde disse fisk i akvarier, der er for høje. I små stimer flakker de om i deres søgen efter føde, herved roder de også lidt op i bundlaget. En gang imellem lægger de stille og hviler. Det er også en fisk, som godt kan lide, at boltre sig mellem planter. De ynder faktisk at leve i tættere beplantning.

Pansermallen ånder via deres tarmsystem og derfor skal de have mulighed for, at komme op til overfladen for, at indånde atmosfærisk luft. Dette medføre, at de i perioder er i stand til, at opholde sig kortvarigt på land i fugtig luft. Når de opholder sig på land, bevæger de sig fremad ved hjælp af deres stærke finnestråler i brystfinnerne. Derfor er det endnu en gang vigtigt at pointerer, at disse fisk bør holdes i akvarier, med en vandstand på højest 40 cm. Selvom der er meget ilt i vandet, vil de gerne op til overfladen for at snappe atmosfærisk luft, derfor må der ikke være et dække af flydeplanter i vandoverfladen. Da disse fisk som nævnt roder meget op i bundlaget, vil der altid være meget svæv i vandet. For at holde dette svæv nede, kræves derfor en god pumpe. Denne erfaring har jeg selv måtte sande, idet jeg i dag, har måttet installere en 400l. indvendig mekanisk filterpumpe, samt en 400l. udvendig spandfilter, som biologisk filter, for at holde vandet klart.

Det er sjovt, at have en stime pansermallere, som man kan, hvis man er heldig, få til at yngle. En aften opdagede jeg til min store forundring, at der var sat nogle æg på frontruden. Da jeg ikke vidste, hvilke fisk æggene stammede fra, ringede jeg til Claus og forhørte mig om, hvad det kunne være for fisk de stammede fra. Jeg fik at vide, at det var pansermallerne der havde lagt æg.

Ligeledes fortalte Claus mig, at jeg kunne skære æggene af med et skarpt barberblad, og komme dem i en separat beholder. Grunden til at de skal i denne beholder er, at man derved kan få æggene til at klække, uden at disse, bliver spidst af de andre fisk i akvariet. Jeg greb fluks ned i kassen, hvor jeg har mine akvarie ting. I min iver for at rede flest mulige æg, overså jeg ved min impulsive handling, at bladet til min handyskraber lå med en skarp side opad. Dette medførte, at jeg skar blommen af min langfinger, ”dette giver, et stort blodtab, samt timevis trykken på såret for, at stoppe blødningen ”. Jeg ringede herefter til Claus, da han var til møde i akvarieforeningen, blev det derfor temmelig sent, før han kunne komme og yde fødselshjælp til mine Malleæg. Claus gloede da jeg sad der med fingeren i vejret og jamrede mig over min ulykke. Han måtte nu skære æggene af ruden, for derefter, at hjælpe mig med at lægge ny forbindelse på min afskårne finger. Jeg måtte så grueligt meget igennem for, at blive den lykkelige ejer til 6 små Malleunger, på størrelse med et knappenålshoved, som jeg hver dag skifter vand hos, og fodre med Artemia, benmel og grøntfoder. Jeg har til dato haft fem hold æg, men en del af de mange æg er skimlet for mig, så derfor er det nok et magert resultat, men jeg er glad for de unger jeg har, som i øvrigt er Kobber-pansermallere. I øvrigt er min finger helet op og har det godt.